Dosarul nr. 2-1346/2025
2-25062374-48-2-06052025

H O T Ă R Â R E
în numele Legii

15 aprilie 2026 mun. Strășeni

Judecătoria Strășeni, sediul Central
Instanța compusă din:
preşedintele şedinţei, judecător – Tatiana Capaţina
grefier – Olga Cotovițchi
cu participarea:
avocatului – Vasile Pruteanu

examinând în şedinţă de judecată publică cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Josan Andrei împotriva lui Vorotneac Nicolae privind încasarea prețului serviciului prestat necorespunzător, încasarea penalității legale și încasarea prejudiciului moral,

a c o n s t a t a t:

Partea descriptivă:
Argumentele participanților la proces:

La data de 02 mai 2025 Andrei Josan a expediat în adresa instanței de judecată cererea de chemare în judecată împotriva lui Nicolae Vorotneac privind protecția drepturilor consumatorilor (f.d. 1-7, 19).

În motivarea acțiunii a indicat că, la data de 23 mai 2023 între reclamant și pârât a fost încheiat un contract de prestări servicii, prin care pârâtul în calitate de meșter și prestator, s-a angajat de a confecționa și de a monta în decursul a patru săptămâni scări din lemn în imobilul reclamantului amplasat în ***** în sumă totală de 42.900 lei, fapt ce se confirmă prin recipisa semnată personal de către pârât la data de 23 mai 2023. Potrivit aceleiași recipise se confirmă faptul că pârâtul a încasat un avans în mărime de 22.000 lei, iar ulterior la 09 iunie 2023 suplimentar a mai încasat 10.000 lei.

Chiar dacă termenul de patru săptămâni a expirat la data de 20 iunie 2023, lucrarea de confecționare și montare a scărilor nu a fost finalizată decât tocmai la data de 25 iulie 2023. Ulterior la data de 08 august 2023 prin transfer bancar reclamantul a achitat în folosul pârâtului suma de 10.000 lei.

După instalarea scărilor reclamantul a informat pârâtul că sunt mai multe defecte vizibile la lucrarea efectuată și a solicitat remedierea defectelor. Pârâtul a căzut de acord să înlăture defecțiunile, însă puțin mai târziu, căci era foarte încărcat cu alte lucrări, în mod sistematic în discuțiile telefonice ultimul promitea că o să înlăture toate defectele.

În luna noiembrie 2023 părțile au convenit asupra faptului că pârâtul va executa o altă lucrare în aceeași casă și anume va monta la scările deja confecționate și instalate o balustradă într-un termen de maxim de trei săptămâni de la data achitării unui avans. Părțile au convenit asupra unei sume de 5.700 lei, care includea și 900 lei restanța de la achitarea scărilor.

La data de 13 decembrie 2023 de către reclamant a fost efectuat un transfer bancar către pârât în sumă de 2.000 lei, iar restul sumei urma a fi transferat după finalizarea instalării balustradei. Reclamantul i-a comunicat pârâtului faptul că va achita serviciile de instalare a balustradei, doar după înlăturarea defectelor la scara instalată la data de 25 iulie 2023. Ultimul a căzut de acord și a menționat faptul că va reveni în scurt timp să repare defectele de la scară apărute în timpul confecționării și care nu se datorează vinei reclamantului.

Observând o ignoranță totală din partea pârâtului de a remedia defectele la serviciul prestat, la data de 03 aprilie 2024 a fost transmisă o somație atât prin intermediul rețelelor sociale, cât și prin poșta terestră cu aviz recomandat, scrisoarea fiind recepționată de către pârât la data de 08 aprilie 2024. Potrivit conținutului somației, reclamantul a descris defectele la lucrare și a solicitat înlăturarea benevolă a acestora în termen de 5 zile. Prin răspunsul său pârâtul a recunoscut încheierea unui contract de prestări servicii de confecționare și montare a scărilor prin semnarea unui singur înscris sub forma recipisei din 23 mai 2023 și a confirmat încasarea unor avansuri în mărime de 22.000 lei la data de 23 mai 2023 și 10.000 lei la data de 09 iunie 2023, însă a negat faptul că a fost întocmit un careva contract tipizat semnat de către ambele părți.

Prin urmare la data de 23 mai 2023 a avut loc încheierea unui contract de antrepriză în formă scrisă în corespundere cu art. 321 alin. (2) Cod civil, prin întocmirea unui singur înscris făcut de către pârât, prin care ultimul și-a asumat obligația de a confecționa niște scări în folosul reclamantului într-un termen de patru săptămâni la prețul total de 42.900 lei, fiind notat inclusiv faptul că a ridicat un avans de 22.000 lei la data semnării recipisei și suplimentar un alt avans în mărime de 10.000 lei la data de 09 iunie 2023.

Prin același răspuns din 06 aprilie 2023 pârâtul a menționat faptul că recunoaște prezența doar a defectului notat în somație sub nr. 5 (scara umblă la călcare pe ea), în rest celelalte defecte a menționat că nu sunt imputabile acestuia și se datorează anume reclamantului. Respectiv a menționat faptul că este de acord să le înlăture doar în urma achitării unui cost suplimentar. Totodată, a menționat faptul că reclamantul nu i-

a achitat 900 lei pentru serviciile de confecționare și montare a scărilor, dar și instalare a balustradei.

Reclamantul specifică că suma de 5.700 lei include și datoria de 900 lei, iar restul sumei de 4.800 lei reprezintă prețul propriu-zis pentru instalarea balustradei. Prin ordinul de transfer din 13 decembrie 2023 se confirmă achitarea de către reclamant a unei sume de 2.000 lei în folosul pârâtului, care includea 900 lei datoria pentru montarea scărilor și restul reprezintă un avans pentru balustradă. O careva recipisă sau un contract tipizat pentru montarea balustradei între părți nu a fost încheiat, acestea rezumându-se doar la o înțelegere verbală. După instalarea balustradei, reclamantul i-a comunicat pârâtului că până nu înlătură deficiențele de la scările instalate, acesta își rezervă dreptul să suspende obligația achitării prețului rămas pentru instalarea balustradei, în corespundere cu art. 901 alin. (1) lit. b) Cod civil.

Prin scrisoarea nr. 26/1-23-06-1168 din 26 decembrie 2024 semnată de către șeful Direcției de Administrare Fiscală Strășeni, Tatiana Sirețanu, reclamantul a fost informat că în urma petiției sale nr. 503-P din 29 aprilie 2024 depuse în adresa Serviciului Fiscal de Stat privind pretinsele încălcări ale legislației fiscale admise de către cet. Nicolae Vorotneac privind executarea lucrărilor de construcție (fabricarea și montarea treptelor din lemn), ultimul a fost sancționat contravențional în baza art. 263 alin. (1) Cod contravențional, pentru desfășurarea activității de întreprinzător fără înregistrare la Camera înregistrării de Stat sau la o altă autoritate publică competentă conform legii ori cu act de înregistrare declarat nevalabil.

Astfel, pârâtul a practicat activitate ilegală de întreprinzător, încasând de la reclamant prețul pentru serviciile de instalare a unor scări. Totuși, acest lucru nu constituie un temei pentru exonerarea de la răspunderea civilă și în corespundere cu art. 34 alin. (4) Cod civil, pârâtul urmează a fi tratat în raport cu reclamantul ca fiind un profesionist în sensul art. 3 Cod civil.

La data de 08 aprilie 2024 de către consumatorul Andrei Josan prin intermediul Poștei Moldovei a fost depusă în adresa profesionistului Nicolae Vorotneac o somație care datează cu 20 martie 2024 și care după conținut reprezintă o reclamație în sensul art. 1 al Legii nr. 105/2003 privind protecția consumatorilor, prin care reclamantul a solicitat remedierea tuturor defectelor la serviciul prestat de confecționare și instalare a scărilor în mod gratuit, în corespundere cu art. 25 alin. (3) al Legii nr. 105/2003, prestatorul fiind obligat să dovedească vina consumatorului în ceea ce privește deficiențele apărute la serviciul prestat prin expertiza tehnică efectuată. Astfel profesionistul urmează să dovedească vina consumatorului în apariția viciilor la produs sau serviciu, art. 25 al Legii nr. 105/2003 reprezentând o normă derogatorie de la prevederile art. 118 alin. (1) din Codul de procedură civilă.

Pârâtul a oferit un răspuns datat cu 06 aprilie 2023 la reclamația depusă, invocând că viciile la serviciul prestat sunt imputabile reclamantului fără a dispune efectuarea unei expertize. Prin urmare, la caz este prezentă situația în care intervine

sancțiunea pentru încălcarea obligației profesionistului de a dovedi vina consumatorului și îl obligă de a executa cerința de restituire a contravalorii serviciului prestat necorespunzător în sumă de 42.900 lei, deoarece pârâtul nu a dovedit vina reclamantului în defectele la serviciu printr-o expertiză.

În conformitate cu art. 42 alin. (1) al Legii nr. 105/2003 privind protecția consumatorilor, pentru încălcarea termenelor prevăzute la art. 20 alin. (8) și (23) art. 21 alin. (1), vânzătorul, prestatorul achită consumatorului pentru fiecare zi depășită o penalitate în mărime de 1% din prețul produsului, serviciului în vigoare la data examinării reclamației consumatorului, care nu poate depăși prețul produsului sau prețul unui anumit tip de executare a lucrării/prestării serviciului, sau prețul total al comenzii. Reclamația a fost recepționată prin Poșta Moldovei de către pârât la data de 08 aprilie 2024 și acesta a avut un termen de 14 zile pentru a înlătura gratuit deficiențele, fie a dispune efectuarea unei expertize tehnice independente în vederea dovedirii vinei consumatorului în defectele la serviciu prestat. Astfel a 14-a zi de la data recepționării reclamației a constituit ziua de 22 mai 2024 și respectiv perioada cuprinsă între 23 mai 2024 – 17 martie 2025 reprezintă o perioadă de 330 zile de întârziere. Penalitatea pentru 1 zi depășită constituie 429 lei, iar pentru 330 zile, constituie 141.570 lei. Deoarece art. 42 alin. (2) din Legea nr. 105/2003 limitează cuantumul penalității până la prețul de executare a lucrării sau prestării serviciului, reclamantul are dreptul de a pretinde o penalitate care este egală cu suma de 42.900 lei.

Prejudiciul moral se datorează faptului că scările care au fost instalate cu defecte nu pot fi utilizare în deplină măsură de către familia reclamantului. Aspectul estetic necorespunzător din cauza la viciile materiale admise de către pârât creează o situație neplăcută, deoarece în cazul vizitei unor oaspeți reclamantul este nevoit de a se simți incomod în legătură cu faptul că are scări în casă efectuate necalitativ. Mai mult ca atât, acesta a avut așteptări mari că va achita o sumă impunătoare de bani și în schimb va beneficia de un produs calitativ, lucru care nu a avut loc. Totodată și art. 27 alin. (4) din Legea nr. 105/2003 reglementează posibilitatea de a pretinde prejudiciul moral consumatorului.

Reclamantul Andrei Josan a solicitat încasarea de la Nicolae Vorotneac a prețului serviciului necorespunzător în mărime de 42.900 lei, penalitatea legală în mărime de 42.900 lei, prejudiciului moral cauzat în urma prestării unui serviciu necorespunzător în mărime de 20.000 lei și taxa de timbru în mărime de 200 lei (f.d. 1-7).

La 17 iunie 2025, pârâtul Nicolae Vorotneac a depus referința la cererea de chemare în judecată depusă de către Andrei Josan, solicitând respingerea acțiunii ca fiind neîntemeiată și lipsită de suport probator (f.d. 30-33).

A menționat că, la data de 23 mai 2023 între Nicolae Vorotneac și Andrei Josan a fost semnată o recipisă, din care rezultă cert faptul că Nicolae Vorotneac se obligă să monteze niște scări în termen de 4 săptămâni, la costul total al lucrărilor de 42.900 lei,

fără a prevedea suplimentar careva condiții sau termene care ar putea fi ulterior invocate pârâtului.

Prin urmare, relatarea din cererea reclamantului că, între părțile contractante a existat un contract, nu corespunde adevărului, respectiv aplicarea normelor care ar deriva din existența unui acord bilateral încheiat în scris nu-i pot fi imputate pârâtului. Or, practica prevede că un contract de antrepriză poate fi încheiat și în formă verbală (cu excepțiile de rigoare, în cazul lucrărilor complexe care necesită a fi însoțite de documente speciale necesare executării anumitor lucrări, cum ar fi, planul sau devizul de cheltuieli).

În ipoteza în care, recipisa nominalizată – obiect al litigiului, ar putea fi echivalată cu un contract de antrepriză în formă simplificată, fiind consemnată de către părți, acestea vor ține doar de aspectele expres stipulate în recipisă, în eventualitatea survenirii efectelor juridice. La alegația reclamantului lucrările nu au fost executate în termen, specifică că, în condițiile prevederilor art. 1360 alin. (2), (3) Cod civil, părțile pot conveni de comun acord asupra unui termen suplimentar, iar beneficiarul a consimțit în mod tacit, deci, afirmația reclamantului că, lucrarea nu a fost îndeplinită în termen este una neîntemeiată.

Reclamantul a achitat parțial și eșalonat costul lucrărilor (23 mai 2023 – 22.000 lei, 09 iunie 2023 – 10.000 lei), moment în care, dânsul nu a înaintat pârâtului careva pretenții, iar ultima rată (suma restantă), fiind amânată la decizia unilaterală a beneficiarului, care invocă prestarea serviciului necorespunzător.

Reclamantul Andrei Josan insistă asupra faptul că, prestatorul serviciului nu a dat feedback la somația sa, fapt care nu corespunde adevărului. Prin răspunsul din 06 aprilie 2023, a reiterat faptul că lemnul (materialul) din care urma a fi confecționată lucrarea, propus de către meșter (frasin, stejar) nu a fost livrat de către beneficiar (acesta a livrat fag), adică a pus la dispoziția prestatorului materialul necorespunzător, asumându-și consecințele de rigoare. Prin urmare, anumite pretenții referitor la durabilitatea (rezistența) scării, pigmentările apărute ca și consecință, nu constituie un argument plauzibil și nu poate fi încadrat la categoria lucrări necorespunzătoare. Cu atât mai mult că, în privința anumitor neconformități Nicolae Vorotneac din proprie inițiativă a propus remedierea acestora gratis. Totodată, din textul răspunsului somației, rezultă că Nicolae Vorotneac a propus lui Andrei Josan de a efectua anumite lucrări, cum ar fi instalarea unei alte plinte, cu o dimensiune mai mare, care a fost refuzată de către ultimul.

În concluzie, atât refuzul beneficiarului de a alege materialul din lemnul propus de către prestator, a prevenit asupra riscului survenirii anumitor consecințe pe termen lung, cât și refuzul de a monta plinta de altă dimensiune (ce constituie un criteriu esențial pentru rezistența scării), nu pot fi considerate, prestări necorespunzătoare a lucrărilor efectuate.

Reclamantul intenționat omite să comunice instanței că, motivul survenirii defecțiunilor este cu precădere rezultatul inacțiunilor sale, prin faptul că, în pofida

recomandării a economisit pe materialele de construcție și înaintează pretenții, având scopul neonorabil de a se îmbogăți nejustificat pe seama prestatorului. Or, sunt în prezența faptului împlinit, adică o lucrare executată efectiv, iar din recipisă rezultă cu certitudine caracterul oneros al acesteia (în schimbul unei remunerații).

Reclamantul doar declarativ a înaintat anumite pretenții cu referire la careva vicii pretinse, fără a prezenta dovezi concludente, respectiv, acestea nu au fost demonstrate printr-un raport de expertiză elaborat de un specialist în domeniu, sau eventual printr-o constatare de fapt a unui executor judecătoresc, fie cel puțin de către ambele părți printr-un act de recepție finală a lucrărilor în care să fie specificate/identificate concret defecțiunile la care se referă.

Cu atât mai mult că reclamantul pe parcursul executării manoperei nu a binevoit de a se prezenta la fața locului de a indica pe parcursul efectuării lucrărilor asupra existenței anumitor defecțiuni vizibile pentru a fi înlăturate pe moment, or, neprezentarea acestuia la fața locului poate fi interpretată ca și inacțiune intenționată, pentru a putea ulterior pretinde asupra anumitor prejudicii morale/materiale.

Însăși, momentul că reclamantul a mai solicitat un serviciu suplimentar și anume construcția balustradei, pentru care a fost achitat avansul, deja, denotă faptul că, a investit pe pârâtul cu o doză de încredere, iar careva momente tensionate între aceștia nu au existat. În acest sens, acționarea în judecată demonstrează intenția meschină din partea reclamantului, în scopul beneficierii de un serviciu prestat gratis, sau dimpotrivă de a se îmbogăți nejustificat pe seama pârâtului, ori lucrările efectuate au fost deja achitate și restituirea sumelor pretinse ar putea fi echivalate cu „munca neremunerată”.

Pârâtul a expediat în adresa lui Andrei Josan o solicitare scrisă prin care a prezentat anumite cerințe, asupra cărora ultimul nu s-a expus. Dimpotrivă, beneficiarul a sesizat diverse organe – serviciul fiscal de stat, protecția consumatorului, pentru a constrânge și intimida prestatorul, or, la momentul solicitării prestării serviciului reclamantul nu a avut o problemă cu faptul că Nicolae Vorotneac nu avea oficializată activitatea.

Atenționează că prestatorul era la începutul activității sale și intenționa oficializarea patentei de întreprinzător, sau în altă ordine de idei, la rândul său și pârâtul în scopul revanșării, avea dreptul de a solicita organului fiscal de a fi verificate sursele de venit ale reclamantului și proveniența acestora.

În partea ce ține de petiția adresată la Protecția Drepturilor Consumatorilor, informează că decizia organului sesizat a fost una de respingere a plângerii lui Andrei Josan pentru faptul că persoanele fizice nu pot fi subiecți ai sesizării. Prin urmare, reclamantul încearcă că manipuleze decizia instanței în vederea emiterii unei hotărâri favorabile acestuia, fără a aduce suport probatoriu.

Din răspunsul Inspectoratului Național pentru Supraveghere Tehnică care a examinat sesizarea Inspectoratului de Stat pentru Supravegherea Produselor Nealimentare și Protecția Consumatorilor cu nr. 27/08-1600 din 20 mai 2024 ca

urmare a sesizării lui Andrei Josan cu privire la calitatea confecționării și montării scării de lemn de către Nicolae Vorotneac, rezidă că, potrivit art. 1 al Legii nr. 105/2003 cu privire la protecția consumatorilor, noțiunea de „Vânzător – orice persoană juridică sau fizică autorizată pentru activitatea de întreprinzător". Reclamantul în cererea de chemare în judecată face o confuzie majoră a conceptului dat, prin atribuirea eronată a calității de subiect al raportului juridic pârâtului (la momentul prestării serviciului acesta nu avea activitatea oficial înregistrată).

Prin răspunsul nr. 26/1-23-06-1168 din 26.12.2024 emis de Serviciul Fiscal de Stat, reclamantul a fost informat că, contribuabilul Nicolae Vorotneac a fost sancționat la 14 mai 2024, iar drept consecință, ultimul s-a obligat benevol de a-și înregistra activitatea desfășurată sub o formă organizatorico-juridică în conformitate cu legislația în vigoare. Prin urmare, la momentul existenței unui raport bilateral care derivă din recipisă, Nicolae Vorotneac nu avea calitatea de „persoană fizică autorizată de a practica activitatea de întreprinzător", adică nu era subiect de drept prin prisma normelor prevăzute de Legea privind protecția consumatorilor, respectiv, acestuia nu-i pot fi imputate obligațiile de 14 zile de înlăturare a defecțiunilor sau efectuarea unei expertize individuale independente. Dimpotrivă sarcina probațiunii revine beneficiarului Andrei Josan, care consideră că prin acțiunile sale Nicolae Vorotneac i-a prestat un serviciu necalitativ sau necorespunzător, dar nu aduce probe elocvente în acest sens, doar probează prin careva declarații nefondate și învinuiri declarative.

Or, analizând discuția dintre cei doi, nu au fost sesizate disensiuni sau nemulțumiri, în special, dimpotrivă beneficiarul a efectuat lejer achitările la cardul personal al prestatorului, moment în care nu au invocate careva pretenții vizavi de prestarea necorespunzătoare a serviciului.

În ședința de judecată reclamantul Andrei Josan nu s-a prezentat, fiind înștiințat legal despre locul, data și ora ședinței de judecată (f.d. 28, 68, 71, 72, 81, 82, 92 verso, 93), însă a solicitat examinarea cauzei în lipsa sa în corespundere cu art. 206 alin. (1) din Codul de procedură civilă (f.d. 1).

În ședința de judecată pârâtul Nicolae Vorotneac, a acționat prin intermediul avocatului Vasile Pruteanu, care nu a recunoscut acțiunea, solicitând respingerea acesteia ca fiind neîntemeiată. A susținut argumentele expuse în referința depusă de pârât. Totodată explicat că persoana fizică nu are calitatea de consumator dacă cealaltă parte a raportului juridic civil nu are calitatea de profesionist, astfel că speței nu-i sunt aplicabile prevederile Legii nr. 105/2003 privind protecția consumatorilor. La caz, sarcina probațiunii revine reclamantului, care însă nu a prezentat probe elocvente care ar dovedi vinovăția pârâtului în executarea necalitativă a lucrărilor. De fapt, la 23 mai 2023 Nicolae Vorotneac și Andrei Josan au semnat o recipisă, potrivit căruia pârâtul s-a obligat să monteze în casa reclamantului în termen de 4 săptămâni scări, costul total al lucrărilor fiind stabilit de comun acord 42.900 lei, alte careva condiții în recipisă nefiind specificate. Reclamantul a achitat parțial și eșalonat costul lucrărilor. Pârâtul a solicitat reclamantului ca acesta să-i pună la dispoziție pentru

executarea lucrărilor lemn de frasin sau stejar, însă ultimul a prezentat lemn de fag, adică material necorespunzător, în așa fel asumându-și consecințele. Urmare al acestui fapt, la scările confecționate au și apărut pigmentări. Deci se constată că, beneficiarul și-a asumat furnizarea materialului, pârâtul l-a avertizat expres pe reclamant că fagul nu este recomandat pentru scări, reclamantul a insistat asupra utilizării lemnului de fag, asumându-și riscurile, defectele invocate sunt consecința directă și previzibilă a utilizării materialului necorespunzător impus de reclamant, nu a executării necorespunzătoare de către pârât a lucrărilor. Totodată, reclamantul doar declarativ a înaintat anumite pretenții cu referire la careva vicii pretinse, fără a prezenta dovezi concludente, respectiv acestea nu au fost demonstrate printr-un raport de expertiză elaborat de un specialist în domeniu, fie de către ambele părți printr-un act de recepție finală a lucrărilor în care să fie specificate defecțiunile la care se referă. Reclamantul nu a organizat și nu a semnat nici un proces-verbal de recepție finală a lucrărilor, iar, reieșind din prevederile art. 1363 alin. (1) Cod civil, în lipsa unei recepții cu obiecții scrise și semnate de ambele părți, se prezumă că lucrarea a fost acceptată tacit ca fiind conformă. Însăși momentul că reclamantul a mai solicitat de la pârât un serviciu suplimentar și anume construcția balustradei, pentru care a achitat avansul, denotă faptul că, acesta l-a investit pe pârât cu o doză de încredere, iar careva momente tensionate între aceștia nu au existat.

A specificat că acționarea în judecată demonstrează intenția de a beneficia de un serviciu prestat gratis, sau dimpotrivă de a se îmbogăți nejustificat pe seama pârâtului, ori lucrările au fost parțial achitate. Intenția se confirmă și prin faptul că la propunerea lui Nicolae Vorotneac de a remedia anumite neconformități pe gratis, reclamantul nu a reacționat în nici un fel.

Odată ce culpa în survenirea consecințelor expuse de pârât în acțiunea înaintată instanței cade pe seama reclamantului și solicitarea de încasare a daunelor morale este vădit neîntemeiată, or acesta nu a dovedit existența unui prejudiciu moral real. Simpla nemulțumire față de aspectul estetic al scărilor nu poate genera daune morale, cu atât mai mult cu cât defectul estetic este rezultatul propriei alegeri a materialului.

Totodată pârâtul a solicitat încasarea din contul reclamantului a cheltuielilor de asistență juridică suportate în sumă de 6.000 lei.

Partea motivată:

Aprecierea instanței de judecată:

Audiind explicaţiile avocatului pârâtului, apreciind argumentele invocate în susținerea pretențiilor formulate și obiecțiilor înaintate, analizând în corespundere cu prevederile art. 130 din Codul de procedură civilă, cumulul probelor prezentate, sub aspectul admiterii sau respingerii cererilor înaintate în justiție, în raport cu specificul cauzei și norma legală aplicabilă speței, instanţa de judecată concluzionează că, acţiunea reclamantului este neîntemeiată și o va respinge.

În motivarea concluziei expuse, instanţa de judecată reţine următoarele.

În conformitate cu art. 118 alin. (1), (3) din Codul de procedură civilă, fiecare parte trebuie să dovedească circumstanţele pe care le invocă drept temei al pretenţiilor şi obiecţiilor sale dacă legea nu dispune altfel. Circumstanţele care au importanţă pentru soluţionarea justă a pricinii sînt determinate definitiv de instanţa judecătorească pornind de la pretenţiile şi obiecţiile părţilor şi ale altor participanţi la proces, precum şi de la normele de drept material şi procedural ce urmează a fi aplicate.

În conformitate cu art. 121 din Codul de procedură civilă, instanţa judecătorească reţine spre examinare şi cercetare numai probele pertinente care confirmă, combat ori pun la îndoială concluziile referitoare la existenţa sau inexistenţa de circumstanţe, importante pentru soluţionarea justă a cazului.

Potrivit art. 130 din Codul de procedură civilă, instanţa judecătorească apreciază probele după intima ei convingere, bazată pe cercetarea multiaspectuală, completă, nepărtinitoare şi nemijlocită a tuturor probelor din dosar în ansamblul şi interconexiunea lor, călăuzindu-se de lege.

Conform prevederilor art. 240 alin. (1) din Codul de procedură civilă, la deliberarea hotărârii, instanţa judecătorească apreciază probele, determină circumstanţele care au importanţă pentru soluţionarea cauzelor, care au fost sau nu stabilite, caracterul raportului juridic dintre părţi, legea aplicabilă soluţionării cauzei şi admisibilitatea acţiunii.

În ședința de judecată s-a constatat că la 23 mai 2023 de către Nicolae Vorotneac a fost întocmită o recipisă prin care acesta și-a asumat răspunderea de a monta scara cet. Andrei Josan în ***** cu suma de 42.900 lei, în termen de 4 săptămâni. Potrivit recipisei, pârâtul a primit un avans de 22.000 lei, iar la 09 iunie 2023 a primit suma de 10.000 lei (f.d. 10).

Conform extrasului bancar BC „Moldinconbank” SA, la 13 decembrie 2023 pe numele lui Nicolae Vorotneac prin MICB Mobile Banking a fost transferată suma de 2.000 lei (f.d. 14).

La 20 martie 2024 Andrei Josan a expediat în adresa lui Nicolae Vorotneac o somație (f.d. 11-12), recepționată de către ultimul la 08 aprilie 2024 (f.d. 13), prin care primul a invocat faptul că după finisarea reparației s-a constatat faptul că multe trepte din scara montată au defecte vizibile, iar plinta laterală a fost montată cu grave abateri, fiind specificate de către reclamant defectele stabilite.

Prin răspunsul la somație din 06 aprilie 2023 Nicolae Vorotneac a informat reclamantul că asupra tuturor eventualelor circumstanțe/consecințe și riscuri care ar putea apărea la momentul inițierii procesului de fabricare a scărilor, cât și la montarea acestora, inclusiv și faptul că lemnul ales de reclamant (fag) este de o calitate mai slabă ca lemnul propus de pârât (frasin, stejar) a fost informat personal. Totodată acesta a indicat obiecțiile sale la somația primită (f.d. 15-16).

Prin răspunsul nr. 26/1-23-06-1168 din 26 decembrie 2024 Serviciul Fiscal de Stat, Direcția Deservire Fiscală Strășeni l-a informat pe Andrei Josan că față de contribuabilul Nicolae Vorotneac au fost întreprinse acțiuni de conformare voluntară

corespunzător prevederilor legislației fiscale în vigoare, prin înmânarea scrisorii de conformare voluntară privind obligativitatea înregistrării activității desfășurate sub o formă organizatorico-juridică în conformitate cu legislația în vigoare. Totodată față de acesta au fost aplicate prevederile art. 263 alin. (1) din Codul contravențional, prin întocmirea procesului-verbal contravențional din 14 mai 2024 (f.d. 17).

Prin răspunsul din 09 august 2024 a Inspectoratului Național pentru Supraveghere Tehnică la sesizarea cu privire la calitatea confecționării și montării scării de lemn de către Nicolae Vorotneac, se relatează că reieșind din prevederile Legii nr. 105/2003 cu privire la protecția consumatorilor, art. 3 alin. (1) din Codul civil, persoanele vizate în sesizare nu corespund statutului de „consumator" și „agent economic" prevăzut de legislația în vigoare, astfel că INST nu poate interveni să soluționeze revendicările înaintate prin prisma Legii nr. 105/2003 privind protecția consumatorilor, privind repararea prejudiciului cauzat, din care motiv petiționarul urmează să se adreseze în instanța de judecată în ordine civilă, conform prevederilor legislației în vigoare (f.d. 49-51). Totodată probe că răspunsul dat ar fi fost contestat de către solicitant nu au fost prezentate instanței.

Din înscrisurile cercetate și explicațiile părților, instanţa de judecată constată că la 23 mai 2023 între persoanele fizice Andrei Josan și Nicolae Vorotneac a fost instituit raportul juridic civil obligațional, prin care părțile și-au asumat obligații reciproce, corelative. Astfel între părți a avut loc o înțelegere materializată în scris în formă de recipisă, potrivit căreia Nicolae Vorotneac și-a asumat obligația de a confecționa o scară din lemn și a o monta în imobilul cet. Andrei Josan din *****, în termen de 4 săptămâni, costul lucrărilor fiind stabilit de 42.900 lei, Andrei Josan achitând la 23 mai 2023 un avans de 22.000 lei, iar ulterior la 09 iunie 2023 a achitat pârâtului suma de 10.000 lei (f.d. 10).

După instalarea scării și a balustradei la scară, la 20 martie 2024 Andrei Josan a invocat obiecții referitor la calitatea lucrărilor efectuate de către Nicolae Vorotneac, solicitând remedierea defectelor depistate în termen de 5 zile lucrătoare, în caz contrar se va adresa organelor competente pentru elucidarea situației create, recuperarea prejudiciului material, cât și moral (f.d. 11-12), iar Nicolae Vorotneac a expediat reclamantului răspuns în care a specificat că dânsul a îndeplinit toate condițiile pentru fabricarea scărilor, montarea acestora, inclusiv și a balustradei, iar circumstanțele apărute inițial și/sau pe parcurs la lucrare se datorează prezentării de către beneficiar a unui material necorespunzător, astfel asumându-și consecințele de rigoare.

La data de 25 mai 2025, reclamantul Andrei Josan a înaintat instanței de judecată acțiune civilă împotriva pârâtului Nicolae Vorotneac, în temeiul Legii cu privire la protecția consumatorilor, solicitând încasarea de la Nicolae Vorotneac a prețului serviciului necorespunzător în mărime de 42.900 lei, penalitatea legală în mărime de 42.900 lei, prejudiciului moral cauzat în urma prestării unui serviciu necorespunzător în mărime de 20.000 lei, cât și a cheltuielilor de judecată sub formă de taxă de timbru în mărime de 200 lei (f.d. 1-7).

Conform prevederilor art. 5 alin. (1) din Codul de procedură civilă, orice persoană interesată este în drept să se adreseze în instanţă judecătorească, în modul stabilit de lege, pentru a-şi apăra drepturile încălcate sau contestate, libertăţile şi interesele legitime.

Art. 2 alin. (1) din Codul civil statuează că, legislaţia civilă determină statutul juridic al participanţilor la circuitul civil, temeiurile apariţiei dreptului de proprietate şi modul de exercitare a acestuia, reglementează obligaţiile contractuale şi de altă natură, alte raporturi patrimoniale şi personale nepatrimoniale dintre subiectele raporturilor juridice civile.

În conformitate cu dispoziția art. 9 din Codul civil, drepturile şi obligaţiile civile apar în temeiul legii, precum şi în baza actelor persoanelor fizice şi juridice care, deşi nu sînt prevăzute de lege, dau naştere la drepturi şi obligaţii civile, pornind de la principiile legislaţiei civile.

Drepturile şi obligaţiile civile apar: a) din contracte şi din alte acte juridice; b) din acte emise de o autoritate publică, prevăzute de lege drept temei al apariţiei drepturilor şi obligaţiilor civile; c) din hotărîre judecătorească în care sînt stabilite drepturi şi obligaţii; d) în urma creării şi dobîndirii de bunuri în temeiuri neinterzise de lege; e) în urma elaborării obiectelor de proprietate intelectuală; f) în urma cauzării de prejudicii unei alte persoane; g) în urma îmbogăţirii fără justă cauză; h) în urma altor fapte ale persoanelor fizice şi juridice şi a unor evenimente de care legea leagă apariţia unor efecte juridice în materie civilă.

În același context este necesar de relevat prevederile alin. (1) și (2) art. 3 al Codului civil care stipulează că, are calitatea de consumator orice persoană fizică care, în cadrul unui raport juridic civil, acţionează predominant în scopuri ce nu țin de activitatea de întreprinzător sau profesională. Persoana fizică nu are calitatea de consumator dacă cealaltă parte a raportului juridic civil nu are calitatea de profesionist. Are calitatea de profesionist orice persoană fizică sau juridică de drept public sau de drept privat care, în cadrul unui raport juridic civil, acţionează în scopuri ce ţin de activitatea de întreprinzător sau profesională, chiar dacă persoana nu are scopul de a obţine un profit din această activitate.

La articolul 1 al Legii cu privire la protecția consumatorului nr. 105 din 13 martie 2003, legiuitorul a definit următoarele noțiuni principale: consumator – orice persoană fizică ce intenţionează să comande sau să procure ori care comandă, procură sau foloseşte produse, servicii pentru necesităţi nelegate de activitatea de întreprinzător sau profesională; agent economic – orice persoană juridică sau fizică autorizată pentru activitate de întreprinzător, care fabrică, transportă, comercializează produse ori părţi din produse, prestează servicii (execută lucrări); producător – agent economic care fabrică un produs finit, o parte componentă a unui produs sau materie primă; agent economic care aplică pe produs numele său, marca comercială sau un alt semn distinctiv; agent economic care recondiţionează produsul; agent economic care modifică caracteristicile produsului; reprezentant, înregistrat în Republica Moldova, al

unui agent economic al cărui sediu se află în afara Republicii Moldova; agent economic care importă produse; distribuitor sau vânzător al produsului importat în cazul în care importatorul nu este cunoscut; distribuitor sau vânzător al produsului, în cazul în care importatorul nu poate fi identificat, dacă acesta, în termen de 30 de zile de la depunerea cererii, nu a informat persoana prejudiciată asupra identităţii importatorului; vânzător – orice persoană juridică sau fizică autorizată pentru activitate de întreprinzător, care desfășoară activitate comercială în relaţiile cu consumatorii; prestator – orice persoană juridică sau fizică autorizată pentru activitate de întreprinzător, care prestează servicii.

Prin urmare, Legea cu privire la protecția consumatorilor, în baza căreia își întemeiază reclamantul pretențiile din cererea de chemare în judecată reglementează raporturile dintre consumator şi agentul economic – orice persoană juridică sau fizică autorizată pentru activitatea de întreprinzător, care fabrică, transportă, comercializează produse ori părţi din produse, prestează servicii (execută lucrări).

La caz, instanța de judecată concluzionează că speței nu îi sunt aplicabile prevederile Legii nr. 105/2003 privind protecția consumatorilor, întrucât pârâtul Nicolae Vorotneac la momentul nașterii raportului juridic nu avea calitatea de agent economic (profesionist), nu deținea statut de întreprinzător și nu desfășura activitate de întreprinzător în sensul legii, fapt stabilit inclusiv de către Serviciul Fiscal de Stat, Direcția Deservire Fiscală Strășeni (f.d. 17) și Inspectoratul Național pentru Supraveghere Tehnică (f.d. 49-51).

Prin urmare nici reclamantul Andrei Josan nu are statutul de consumator prevăzut de legislația sus-menționată, iar invocarea prevederilor Legii nr. 105/2003 privind protecția consumatorilor este neîntemeiată.

Raportul juridic dedus judecății a fost încheiat între două persoane fizice, în afara unei activități comerciale organizate, iar eventuala înregistrare ulterioară în calitate de întreprinzător a pârâtului nu produce efecte retroactive asupra raporturilor juridice deja consumate. Totodată, simpla executare a unei lucrări de către o persoană fizică nu echivalează cu desfășurarea activității de întreprinzător în sensul Legii privind protecția consumatorilor.

Pe cale de consecință, coroborând circumstanțele de fapt cu normele de drept precitate, instanța de judecată ajunge la concluzia că speței nu-i sunt aplicabile prevederile legale cu privire la protecția consumatorului, la caz fiind aplicabil cadrul legal care reglementează raporturile obligaționale civile rezultate din contracte, în special, contractul de antrepriză.

Și în această ordine de idei, instanța de judecată relevă prevederile art. 1352 din Codul civil, potrivit căruia prin contractul de antrepriză o parte (antreprenor) se obligă să efectueze pe riscul său o anumită lucrare celeilalte părţi (client), iar aceasta se obligă să recepţioneze lucrarea şi să plătească preţul convenit.

Conform art. 1356 din Codul civil, antreprenorul este obligat să-l informeze pe client despre faptul că: a) materialul prezentat de client este inutilizabil sau necalitativ;

b) viciile materialelor vor face ca produsul final să fie afectat de vicii; c) respectarea indicaţiilor clientului ameninţă trăinicia sau utilitatea lucrării; d) există alte circumstanţe care nu depind de antreprenor şi care ameninţă trăinicia sau utilitatea lucrării. În cazul cînd antreprenorul nu execută obligaţia stipulată la alin. (1), clientul are dreptul să ceară repararea prejudiciului.

Potrivit art. 1360 din Codul civil, părţile contractante pot conveni asupra unui termen general de executare, iar în caz de necesitate, şi asupra termenului de demarare a lucrărilor, asupra termenului de executare a unor părţi din lucrare şi asupra termenului de finisare a lucrării. Termenul poate fi modificat numai cu acordul comun al părţilor. Dacă părţile convin, executarea poate avea loc într-un termen redus sau imediat, în prezenţa clientului.

Articolul 1363 din Codul civil prevede că după executarea lucrării, clientul este obligat să recepţioneze lucrarea în modul, la locul şi în termenul stabilit de legislaţie sau de contract. Recepţionarea este o declaraţie prin care clientul acceptă lucrarea, cu sau fără rezerve. Recepţionării i se asimilează situaţia în care clientul nu preia lucrarea în termenul stabilit în acest scop de antreprenor.

Articolul 1366 din Codul civil prescrie că, dacă lucrarea are vicii, clientul poate cere remedierea lor. Antreprenorul poate alege fie remedierea viciilor, fie efectuarea unei noi lucrări. Antreprenorul suportă cheltuielile necesare remedierii, în special cheltuielile de transport, de deplasare, de muncă, precum şi preţul materialelor. Antreprenorul poate refuza remedierea dacă este posibilă doar cu cheltuieli disproporţionate.

Potrivit art. 1372 alin. (1) din Codul civil, după recepţionarea lucrării, clientul este obligat să plătească retribuţia convenită de părţi, dacă legislaţia sau contractul nu prevăd plata în rate, sau în alt mod.

Reieșind din prevederile legale, elementele principale ale contractului sunt părțile: o parte, numită antreprenor, care se angajează să execute un anumit tip de lucrare, în termenul stabilit, iar clientul se angajează să accepte lucrarea și să plătească integral remunerația pentru aceasta, așa cum s-a discutat la încheiere sau s-a indicat în scris. Respectiv, între părți a existat o înțelegere materializată prin recipisa semnată de ambele părți la 23 mai 2023, fiind stabilite elementele esențiale: obiectul lucrării, prețul și termenul de executare, iar executarea obligațiilor a fost confirmată prin corespondență/mesajele dintre părți și dovezile de plată respective.

Astfel, după cum rezultă din materialele cauzei, părțile la proces reieșind din înțelegerea avută, au executat obligațiile corelative consemnate în recipisa din 23 mai 2023, Nicolae Vorotneac a confecționat și montat scara în imobilul reclamantului Andrei Josan, iar ultimul a acceptat lucrarea finisată, fără a invoca careva obiecții la acel moment, ba din contra a fost mulțumit de aspect și calitate (f.d. 40), a achitat pentru lucrările efectuate, iar în scurt timp a solicitat o lucrare suplimentară de confecționare a balustradei (f.d. 44), achitând și un avans în acest sens (f.d. 44). Deși reclamantul în cererea de chemare în judecată a invocat faptul că pârâtul a executat

lucrarea peste termenul stabilit, însă în același timp reclamantul a acceptat tacit executarea cu întârzieri, fără a invoca pârâtului careva pretenții în acest sens, astfel rezultă că termenul suplimentar a fost consimțit de către reclamant, fiind și achitate lucrările efectuate.

Instanța reține și faptul că Andrei Josan a vizualizat lucrarea efectuată de către Nicolae Vorotneac, careva vicii sau abateri la lucrarea efectuată nu a depistat și nu le-a invocat pârâtului nici la finisarea lucrării inițiale de montare a scării, cât și ulterior pe parcursul executării lucrării suplimentare de montare a balustradei la scară.

Totodată, solicitând încasarea din contul pârâtului a prețului serviciului necorespunzător în mărime de 42.900 lei în temeiul art. 6 lit. c) din Legea nr. 105/2003 privind protecția consumatorilor, fiind invocat că treptele ar conține defecte vizibile, iar plinta laterală a fost montată cu grave abateri, reclamantul Andrei Josan nu a prezentat probe în acest sens, or conform art. 118 alin. (1) din Codul de procedură civilă, fiecare parte trebuie să dovedească circumstanţele pe care le invocă drept temei al pretenţiilor şi obiecţiilor sale dacă legea nu dispune altfel. Reclamantul însă pretinde că odată ce a primit reclamația din partea sa, pârâtul Nicolae Vorotneac era obligat să efectueze o expertiză tehnică independentă în vederea stabilirii vinovăției consumatorului în ceea ce privește apariția viciilor la produs sau serviciu.

Respectiv, odată ce la caz nu are aplicare Legea nr. 105/2003 privind protecția consumatorilor, nu există nici temei legal pentru obligația de examinare a reclamației în termen de 14 zile și efectuarea expertizei tehnice de către pârât, după cum pretinde reclamantul, în cazul dat sarcina probațiunii revine reclamantului, inclusiv în ceea ce privește probarea existenței defectelor și întinderea prejudiciului pretins, drept rezultat al executării necorespunzătoare a obligațiilor stabilite în contractul de antrepriză (recipisă). Lipsa unui raport de expertiză corespunzător care să constate pretinsele defecțiuni la lucrare nu poate fi înlocuit doar prin expunerile declarative ale reclamantului că treptele ar conține defecte în opinia sa, în timp ce acesta anterior a acceptat lucrarea fără obiecții, fiind mulțumit de aspect și calitate.

Important este și faptul că materialul pentru confecționarea treptelor, lemnul de fag, a fost pus la dispoziția pârâtului de către reclamant, care la rândul său, potrivit răspunsului la reclamație și alegațiilor pârâtului, l-a avertizat pe reclamant că nu este potrivit pentru confecționarea scărilor în casă, respectiv și defectele ar proveni din materialul clientului. La aceste argumente, reclamantul nu și-a expus obiecțiile, astfel că conform art. 123 alin. (6) din Codul de procedură civilă, faptele invocate de una din părţi nu trebuie dovedite în măsura în care cealaltă parte nu le-a negat.

Faptul că reclamantul nu s-a prezentat în instanță, nu a probat pretențiile sale și nu a combătut argumentele susținute constant de pârât, nemijlocit în cadrul examinării cauzei, necesită să fie interpretat de către instanță ca lipsă de interes și probatoriu insuficient.

Prin urmare, instanța de judecată consideră neîntemeiată pretenția înaintată de Andrei Josan față de Nicolae Vorotneac privind încasarea prețului serviciului

necorespunzător în mărime de 42.900 lei, or după cum a fost constatat pârâtul Nicolae Vorotneac și-a executat obligația de confecționare și montare a scării în imobilul reclamantului conform condițiilor stabilite în recipisa din 23 mai 2023, iar defectele pretins invocate de către reclamant la lucrarea specificată, cât și mărimea prejudiciului cauzat nu au fost dovedite de către reclamant în modul corespunzător, iar cadrul legal invocat de către reclamant în susținerea pretențiilor sale este inaplicabil speței, reieșind din circumstanțele cauzei expuse mai sus.

Instanța de judecată va respinge ca neîntemeiată și pretenția reclamantului cu privire la încasarea din contul pârâtului a penalității legale în mărime de 42.900 lei, având în vedere faptul că, reclamantul și-a întemeiat această pretenție în temeiul art. 42 alin. (1)-(2) al Legii cu privire la protecția consumatorului, care la caz, s-a constatat a fi inaplicabilă.

Totodată și cerința reclamantului Andrei Josan întemeiată în baza art. 27 alin. (4) din Legea nr. 105/2003 privind protecția consumatorilor, privind repararea prejudiciului moral cauzat în urma prestării unui serviciu necorespunzător în mărime de 20.000 lei, instanţa de judecată consideră că urmează să fie respinsă ca neîntemeiată, or Legea cu privire la protecția consumatorului nu are aplicare la caz.

Alte temeiuri de fapt și de drept în susținerea cerinței privind repararea prejudiciului moral, în mărime de 20.000 lei, partea reclamantă nu a invocat, iar în conformitate cu art. 118 alin. (1) din Codul de procedură civilă, fiecare parte trebuie să dovedească circumstanţele pe care le invocă drept temei al pretenţiilor şi obiecţiilor sale dacă legea nu dispune altfel.

Instanța de judecată învederează că, prejudiciul moral se compensează numai în cazul provocării acestuia prin fapte ce atentează şi lezează drepturile personale nepatrimoniale, adică prejudiciul este moral numai dacă este urmare a încălcării unor valori nepatrimoniale. Se admite compensarea prejudiciului moral cauzat prin lezarea drepturilor patrimoniale numai în cazurile expres prevăzute de lege.

Instanța precizează că, odată ce prejudiciul este suferit din cauza unei fapte recunoscute de lege ca una care îndreptățește la repararea prejudiciului, ține de libertatea reclamantului să scoată în evidență toate capetele de prejudiciu, adică toate formele în care el a suferit din punct de vedere fizic şi psihic. În acest sens, instanța de judecată reține că obligația dovedirii faptei de cauzare a prejudiciului moral, este pusă în sarcina părții reclamante.

Pe cale de consecință, dat fiind faptul că pretenția enunțată nu este motivată, precum și nici justificată prin probe concludente și pertinente, instanța urmează să o respingă ca neîntemeiată.

Sintetizând cele elucidate și constatate, instanța de judecată ajunge la concluzia de a respinge cererea de chemare în judecată depusă de Andrei Josan împotriva lui Nicolae Vorotneac privind încasarea prețului serviciului prestat necorespunzător, încasarea penalității legale și încasarea prejudiciului moral, ca neîntemeiată.

Ce ține de cheltuielile de judecată instanța menționează că în temeiul art. 98 alin. (1)-(2) din Codul de procedură civilă, cheltuielile aferente judecării cauzei, suportate de instanţa judecătorească, precum şi taxa de stat, de a căror plată reclamantul a fost scutit, se încasează la buget de la pârât proporţional părţii admise din acţiune dacă pârâtul nu este scutit de plata cheltuielilor de judecată. În acest caz, taxa de timbru se încasează în contul instanței judecătorești de la pârât, dacă pârâtul nu este scutit de plata acesteia.

În caz de respingere a acţiunii, cheltuielile de judecare a cauzei suportate de instanţă, precum şi taxa de stat, se încasează la buget de la reclamant dacă acesta nu este scutit de plata cheltuielilor de judecată. În acest caz, taxa de timbru se încasează în contul instanței judecătorești de la reclamant, dacă reclamantul nu este scutit de plata acesteia.

În conformitate cu art. 87 alin. (1) lit. a) din Codul de procedură civilă, valoarea acţiunii se determină din suma cerută – în acţiunile pentru plata unei sume.

Potrivit art. 6 alin. (4) din Legea taxei de stat nr. 213 din 31.07.2023, dacă o acțiune conține cerințe diferite, taxa de stat se achită pentru fiecare cerință în parte.

Conform pct. 1.1.3. din Legea taxei de stat nr. 213 din 31.07.2023, dacă valoarea acțiunii este de 50001–1500000 lei, cuantumul taxei de stat constituie 2050 lei + 3% din valoarea acțiunii care depășește 50001 lei, iar conform pct. 1.9. din aceeași lege, pentru cererile de chemare în judecată cu caracter nepatrimonial, cuantumul taxei de stat constituie 250 lei.

Ținând cont de faptul că instanța de judecată a constatat, în urma examinării fondului cauzei, că Legea privind protecția consumatorilor nu este aplicabilă în acest litigiu, reclamantul nu are calitatea procesuală specială care îi conferea beneficierea scutirii de la plata taxei de stat.

Reiterând normele legale sus-menționate, deoarece acțiunea reclamantului a fost respinsă ca fiind neîntemeiată, instanța de judecată va încasa de la Andrei Josan în beneficiul statului taxa de stat în mărime totală de 3.373,97 lei, calculată după cum urmează: 3.123,97 lei (valoarea acțiunii de 85.800 lei (42.900 lei – prețul serviciului necorespunzător + 42.900 lei – penalitatea legală) – 50001 lei = 35.799 lei x 3% + 2050 lei = 3.123,97 lei) + 250 lei, taxa de stat pentru cerința privind încasarea prejudiciului moral = 3.373,97 lei.

Totodată, pârâtul Nicolae Vorotneac în cadrul examinării cauzei a solicitat încasarea din contul reclamantului a cheltuielilor de asistență juridică suportate în mărime de 6.000 lei.

În conformitate cu art. 94 alin. (1) din Codul de procedură civilă, instanţa judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să plătească, la cererea părţii care a avut cîştig de cauză cheltuielile de judecată. Dacă acţiunea reclamantului a fost admisă parţial, acestuia i se compensează cheltuielile de judecată proporţional părţii admise din pretenţii, iar pîrîtului – proporţional părţii respinse din pretenţiile reclamantului.

În conformitate cu art. 82 și 90 lit. i) din Codul de procedură civilă, cheltuielile de judecată se compun din taxa de stat, taxa de timbru și cheltuielile de judecare a cauzei, iar din cheltuielile de judecare a cauzei fac parte și cheltuielile de asistenţă juridică.

Totodată, conform art. 96 alin. (1), (1^1) din Codul de procedură civilă, instanţa judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să compenseze părţii care a avut cîştig de cauză cheltuielile ei de asistenţă juridică, în măsura în care acestea au fost reale, necesare şi rezonabile. Cheltuielile menţionate la alin. (1) se compensează părţii care a avut cîştig de cauză dacă aceasta a fost reprezentată în judecată de un avocat.

În acest sens, se atestă că, în prezentul proces, pârâtul a beneficiat de asistența juridică a avocatului Vasile Pruteanu, fapt ce se confirmă prin mandatul seria MA nr. 2234721 din 22 octombrie 2025 (f.d. 74), iar pentru asistența juridică acordată de către avocat, pârâtul a achitat suma de 6.000 lei, fapt ce se confirmă prin ordinul de încasare a numerarului nr. 92350 din 16 februarie 2026 (f.d. 86).

Analizând aportul avocatului Vasile Pruteanu la soluționarea cauzei, timpul și munca depusă de avocat, rezultatul obținut, justificarea și ponderea mijloacelor de apărare utilizate în cauză și complexitatea cauzei, numărul ședințelor de judecată desfășurate, respingerea acțiunii civile, instanța va încasa din contul reclamantului în beneficiul pârâtului cheltuielile de asistență juridică în mărime de 6.000 lei, sumă care este reală, necesară și rezonabilă.

În conformitate cu prevederile art.art. 236-241 din Codul de procedură civilă, instanţa de judecată

h o t ă r ă ş t e :

Se respinge cererea de chemare în judecată depusă de Josan Andrei împotriva lui Vorotneac Nicolae privind încasarea prețului serviciului prestat necorespunzător, încasarea penalității legale și încasarea prejudiciului moral, ca fiind neîntemeiată.

Se încasează de la Josan Andrei în beneficiul statului taxa de stat în mărime de 4381 (patru mii trei sute optzeci șu unu) lei 88 bani.

Se încasează de la Josan Andrei în beneficiul lui Vorotneac Nicolae cheltuielile de asistență juridică în mărime de 6 000 (șase mii) lei.

Hotărârea se execută benevol, în modul stabilit de lege, în termen de 15 zile după ce rămâne definitivă, iar după expirarea acestui termen, creditorul poate solicita executarea silită în condiţiile Codului de executare.

Hotărârea poate fi atacată cu apel la Curtea de Apel Centru în termen de 30 zile de la data pronunțării dispozitivului, prin intermediul Judecătoriei Strășeni, sediul Central.

Preşedintele şedinţei,
judecător Tatiana Capațina